

Η Κύζικος της Μικράς Ασίας

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Image not found or type unknown

Στις 23 Αυγούστου, η Εκκλησία μας αποδίδει την εορτή της Κοιμήσεως της Κυρίας Θεοτόκου. Είναι αυτό πού ο σοφός λαός μας ονομάζει «τα εννιάμερα της Παναγίας». Αυτήν την ημέρα εορτάζουν πολλοί Ναοί και Μοναστήρια. Ένα από αυτά είναι και η Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας της Φανερωμένης της Κυζίκου. Με αφορμή την εορτή της Πατριαρχικής αυτής Μονής, αλλά και με την ευκαιρία της δευτέρας επαναλειτουργίας της Μονής από τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κύριο Βαρθολομαίο, θα θέλαμε μέσα από την σημερινή μας επικοινωνία, να μιλήσουμε για την Μητρόπολη Κυζίκου.

Κύζικος. Πόλη της Μικράς Ασίας προς την πλευρά της Προποντίδος. Η πόλη της Κυζίκου ήταν γνωστή από την αρχαιότητα. Ονομάστηκε έτσι από τον Βασιλιά Κύζικο. Σύμφωνα με τον μύθο, από την πόλη αυτή πέρασαν και οι Αργοναύτες πηγαίνοντας για την Κολχίδα για να πάρουν το γνωστό Χρυσόμαλλο Δέρας. Στην περιοχή της Κυζίκου και επάνω στο όρος Δίνδυμος, υπήρχε το Ιερό της Κυβέλης, όπως και της Περσεφόνης αλλά και του Διός.

Στα Ρωμαϊκά και αργότερα στα Ρωμαϊκά - Βυζαντινά χρόνια, η Κύζικος αποτελούσε μια σημαντική πόλη Αυτοκρατορίας. Μεγάλη σημασία έδωσε στην πόλη ο Αυτοκράτορας Αδριανός γι' αυτό και προς τιμή του οι κάτοικοι έχτισαν ναό.

Την ίδια σημασία και αξία είχε η πόλη της Κυζίκου και στα Βυζαντινά χρόνια. Αποτελούσε ένα σημαντικό κέντρο αλλά και ένα εξίσου σπουδαίο λιμάνι της Προποντίδος, γι' αυτό και είχε αποκτήσει μια ιδιαίτερη φήμη.

Το 1078, την κατέλαβαν οι Σελτζούκοι, για να την καταλάβει λίγα χρόνια μετά ο Αυτοκράτορας της Νικαίας Ιωάννης Βατάτζης, προσαρτώντας την στην Αυτοκρατορία του. Τελικά η πολη της Κυζίκου και η ευρύτερη περιοχή έπεσαν στα χέρια των Οθωμανών στα μέσα του 14ου αιώνας.

Από εκκλησιαστικής πλευράς, η Κύζικος αποτελούσε και αποτελεί μια από τις σημαντικότερες Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου, έχοντας και την αξία της Γεροντικής Μητροπολεως.

Την Εκκλησία της Κυζίκου, την διαποίμαναν σημαντικοί Επίσκοποι και Άγιοι, μεταξύ αυτών, ο Άγιος Αιμιλιάνος Επίσκοπος Κυζίκου. Στην περιοχή της Κυζίκου εγκαταστάθηκε για ένα χρονικό διάστημα και ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, όταν η Κύπρος είχε καταληφθεί από τους Άραβες το 688. Η περιοχή ονομάστηκε Νέα Ιουστινιανή ή Ιουστινιανούπολις, από τον Αυτοκράτορα Ιουστινιανό τον Β'. Η παραμονή του Αρχιεπισκόπου Κύπρου και των λοιπών της Εκκλησίας αυτής στην περιοχή της Κυζίκου κράτησε επτά χρόνια.

Τον 18ο αιώνα, όταν εμφανίζεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο το σύστημα του Γεροντισμού, η Κύζικος ονομάστηκε Γεροντική Μητρόπολη. Κατέλαβε την τετάρτη θέση μέσα στο σύστημα του γεροντισμού. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι οι υπόλοιπες Γεροντικές Μητροπόλεις είναι οι, Καισαρείας, Εφέσου, Ηρακλείας και Ραιδεστού, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Χαλκηδόνας, Δέρκων, ενώ σήμερα έχουν προστεθεί και οι Περγάμου και η Αρχιεπισκοπή Αμερικής, στα πρόσωπα όμως των Αρχιερών που ποιμάνουν τις δύο αυτές επαρχίες. Ο Μητροπολίτης Γέρων Κυζίκου φημίζεται έως σήμερα ως » Υπέρτιμος και έξαρχος παντός Ελλησπόντου».

Στις αρχές του 20ου αιώνας, η Γεροντική Μητρόπολη Κυζίκου, είχε περίπου 70.000 χριστιανούς, 65 κοινότητες, 71 εκκλησίες, την Ιερά, Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας της Φανερωμένης, η Εικόνα της οποίας σήμερα φυλάσσεται στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου, όπου κάθε χρόνο στις 23 Αυγούστου τελείται Αρχιερατική Θεία Λειτουργία. Είχε ακόμα 5 αστικές σχολές, 43 δημοτικά, 17 γραμματοδιδασκαλία, 12 νηπιαγωγεία. Σημαντικές πόλεις της Μητροπόλεως Κυζίκου, ήταν η Αρτάκη, η Πάνορμος, η

Μηχανιώνα, η Ρόδα, και άλλες.

Δυστυχώς, η Κύζικος, όπως και όλες οι περιοχές της Μικράς Ασίας και της Ανατολικής Θράκης, ερήμωσαν κατά την μαύρη εκείνη χρονιά του 1922, για να ελθει η άλλη μαύρη χρονιά του 1924, όπου έχουμε την ανταλλαγή των πληθυσμών. Οι Εκκλησιές ερήμωσαν. Τα σήμαντρα, οι καμπάνες και τα τάλαντα σίγησαν. Οι κάτοικοι της Κυζίκου και της ευρύτερης περιοχής ήρθαν στην Ελλάδα πρόσφυγες, μεταφέροντας όμως την ευλάβεια και την πίστη στον Θεό και τα ιδανικά του Γένους. Τα χόρτα, η σκόνη και η λήθη είχαν αρχίσει να κάνουν την παρουσία τους έντονη. Όλοι πίστευαν ότι ήρθε το τέλος. Όλοι πίστευαν ότι όλα αυτά τα Αγιάσματα της Εκκλησίας και του Γένους θα χάνονταν οριστικά. Αλλά κανείς όμως δεν λογαριάζει τον ρυθμιστή της ιστορίας, που είναι ο Θεός. Και ο Θεός μαζί με την Παναγία, την Έφορο και την Προστάτιδα του Γένους, έκαναν το θαύμα τους. Οι αρχές έδωσαν πέρυσι την άδεια και το Καθολικό της Ιεράς, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής της Φανερωμένης Κυζίκου, ξαναλειτουργήθηκε. Ακούστηκαν και πάλι οι ύμνοι προς την Παναγία. » Πεποικιλμένη τη θεία δόξη...., αι γενεαί αι πάσαι μακαρίζομεν σε την μόνην θθεοτόκον....». Όπως και πέρυσι, έτσι και φέτος, τα παιδιά και οι απόγονοι των Κυζικηκών θα συγκεντρωθούν στο Μοναστήρι, για να προσφέρουν την Θεία Λειτουργία με προεξάρχοντα τον Πατριάρχη του Γένους και Πρώτο της Ορθοδοξίας κύριο Βαρθολομαίο, πού αξιώθηκε από την χάρη της να λειτουργήσει σε δύο παλλάδια της Θεοτόκου. Την Σουμελά και τώρα την Φανερωμένη της Κυζίκου.

Η ευχή και η προσευχή μας, είναι η Παναγία να αξιώσει να λειτουργηθούν και άλλα σεβάσματα, να φυλάττει την Ι. Μ. Κυζίκου, τον Πατριάρχη μας πού φέτος συμπληρώνει 25 χρόνια στον Πανίερο, Πάνσεπτο, Μαρτυρικό και Αποστολικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως, και όλο το Γένος.

Χρόνια πολλά και καλά.

Πηγή: amen.gr